

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 644/2021
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Љупковић, адвокат из ..., против туженог Ветеринарски специјалистички институт „Зајечар“ из Зајечара, кога заступа пуномоћник Александар Прекодравац, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 256/19 од 21.08.2020. године, у седници одржаној 14.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 256/19 од 21.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 1645/18 од 03.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде за рад у управном одбору туженог, за период од 12.02.2015. године до 31.12.2016. године, исплати укупан износ од 264.000,00 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа од по 12.000,00 динара до исплате, ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 75.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 256/19 од 21.08.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде за рад у управном одбору туженог за период од 12.02.2015. године до 31.12.2016. године укупан износ од 264.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 19.01.2017. године до исплате, док је одбачена тужба у делу захтева за исплату законске затезне камате на појединачне месечне износе од по 12.000,00 динара, јер је о том делу тужбеног захтева правноснажано пресуђено. Ставом другим иреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 81.160,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 19.01.2017. године. Вредност предмета спора је 264.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности, јер наведени износ није прелазио динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, када је вредност евра износио 123,89 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је посебном одредбом члана 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија туженог недозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допушености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу наведеног, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић